

V Praze 17. 3. 2020

Stačené kolegyně, stateční kolegové

Myslím na to už několik dní, ale teprve dnes jsem se dostal k tomu, abych napsal následující řádky. Situace, ve které se nacházíme, není snadná, je pro nás nová, riziková a o to horší, že bojujeme s neviditelným nepřítelem.

Ti, kdo pracují v oblasti sociálních služeb, patří stejně jako lékaři, zdravotní sestry, hasiči, policisté, prodavačky, řidiči a řidičky nejen MHD a další a další profese do skupiny lidí, která nemůže mít home office. Nejde to, protože na pomoci a fungování těchto lidí závisí životy druhých.

Někdo může namítnout, že je to naše práce a tím pádem povinnost. Nakonec fungování i za současných podmínek nám ukládá i zákon.

Chci vás všechny touto cestou ujistit o tom, že si vaší obětavosti, odvahy, nesobeckosti a odhodlání pomáhat, velice vážím. Cení si toho tím víc, že se stejně jako ostatní potýkáme s kritickým nedostatkem ochranných pomůcek.

Váš přístup je pro mě důkazem, že v Diakonii Církve bratrské pracují lidé, kteří jsou na svém místě a na které mohu být jako ředitel hrdý.

Nejsem s vámi tak říkajíc v první linii, ale myslím na vás každý den (aktuálně jsem v Praze a nemám home office ☺). S vedoucími středisek jsme ve velmi intenzivním kontaktu e-mailem, telefonicky i osobně a snažíme se konzultovat a řešit to, co je v našich podmínkách řešitelné. Stejně tak na vaší situaci myslí i další lidé z kanceláře a jsme s vámi.

Doufám a modlím se, abychom touto zkouškou prošli pokud možno bez úhony a vše co nejlépe zvládlí. Pokud se to podaří, bude to z velké části hlavně vaše zásluha a za to vám děkuji.

Nejsme na to (a v tom) sami

Každý z nás může pomoci druhým

Společně to zvládneme

Mgr. Roman Kysela
ředitel Diakonie Církve bratrské